

ข้อเรียกร้องเนื่องในวันแรงงานข้ามชาติสากล 2016

เนื่องด้วยในวันที่ 18 ธันวาคม ของทุกปี ถือเป็นวัน “วันแรงงานข้ามชาติสากล” (International Migrants Day) เป็นวันที่องค์การสหประชาชาติได้จัดทำอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติและครอบครัว ค.ศ. 1990 เพื่อให้แรงงานข้ามชาติในประเทศต่างๆ ได้รับการคุ้มครองสิทธิทั้งสิทธิมนุษยชนและสิทธิเป็นแรงงาน ด้วยหลักการที่จะให้ทุกประเทศและทุกฝ่ายตระหนักถึงสิทธิของแรงงานข้ามชาติที่ต้องอพยพจากประเทศต้นทางไปทำงานยังประเทศปลายทางให้ได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมจากรัฐบาลและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติด้วยความแตกต่างเรื่องเชื้อชาติ ศาสนา สีผิว และเพศสภาพใด ๆ

ในโอกาสนี้ เครือข่ายแรงงานภาคเหนือ ซึ่งประกอบด้วย องค์กรที่ทำงานส่งเสริมสิทธิด้านแรงงาน กว่า 15 องค์กร นักวิชาการจากสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่และตัวแทนคนงานในพื้นที่ ได้จัดการประชุมร่วมในวันที่ 18 – 19 ธันวาคม 2559 ณ สำนักบริการวิชาการ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อประเมินและพิจารณาถึงสถานการณ์ด้านแรงงานข้ามชาติภายในพื้นที่ภาคเหนือและพบว่ายังมีปัญหาการละเมิดสิทธิแรงงานและการเข้าถึงสิทธิตามที่กฎหมายคุ้มครองแรงงานกำหนด เช่น แรงงานข้ามชาติส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับค่าจ้างตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เวลาทำงาน วันทำงาน วันหยุด วันลา ต่าง ๆ การทำงานล่วงเวลา และการทำงานในวันหยุด และมีปัญหาด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน การเข้าไม่ถึงระบบประกันสังคมเนื่องจากนายจ้างไม่ได้นำลูกจ้างขึ้นทะเบียนประกันสังคม และบางส่วนมีปัญหการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ เช่น กรณีรับเงินชราภาพที่ยังไม่มีมาตรการชัดเจนในการรับสิทธิ นอกจากนี้ยังพบว่าแรงงานข้ามชาติถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพในการเดินทาง และถูกเรียกรับผลประโยชน์

จากการประชุมเพื่อระดมปัญหาและข้อเสนอของกลุ่มคนทำงานและเครือข่ายแรงงานภาคเหนือ กว่า 170 คน จึงมีข้อเรียกร้องมายังผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ กระทรวงมหาดไทย รัฐบาลประเทศไทย และรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ดังนี้

ข้อเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

1. ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่มีคำสั่งให้ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าวจังหวัดเชียงใหม่ให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาของแรงงานข้ามชาติอย่างมีส่วนร่วมและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากแรงงานข้ามชาติส่วนใหญ่ยังเข้าไม่ถึงสิทธิต่างๆ ที่ควรได้รับตามกฎหมายแรงงานกำหนด เช่นการไม่ได้รับค่าจ้างตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เวลาทำงาน วันทำงาน วันหยุด วันลาต่าง ๆ การทำงานล่วงเวลา และการทำงานในวันหยุดและอื่นๆ พร้อมทั้งให้รายงานผลการดำเนินการต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ทุกสามเดือน และการดำเนินคดีการละเมิดสิทธิแรงงาน ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่มีนโยบายให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องดำเนินการโดยมุ่งคุ้มครองสิทธิแรงงาน โดยไม่คำนึงถึงสถานะการเข้าเมืองของแรงงาน

ข้อเสนอต่อกระทรวงมหาดไทย

1. ขอให้กระทรวงมหาดไทยแก้ไขระเบียบในการเดินทางของแรงงานข้ามชาติ รวมถึงผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียน กลุ่มบุคคลบนพื้นที่สูง ให้มีเสรีภาพในการเดินทางเช่นเดียวกับแรงงานสัญชาติอื่น

ข้อเสนอต่อรัฐบาลประเทศไทย

1. ขอให้รัฐบาลไทยมีนโยบายเปิดการขึ้นทะเบียนแรงงานข้ามชาติรอบใหม่โดยเร็ว เพื่อให้แรงงานข้ามชาติที่ยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนได้ขึ้นทะเบียนให้ถูกต้อง โดยการจดทะเบียนแรงงานและออกใบอนุญาตทำงานให้กำหนดช่วงระยะเวลาการดำเนินการไม่น้อยกว่า 4 เดือน รวมถึงลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายให้เหมาะสม เนื่องจากที่ผ่านมาการจดทะเบียนต้องใช้เอกสารจำนวนมาก มีหลายขั้นตอน และเสียค่าใช้จ่ายสูง
2. ขอให้รัฐบาลไทยรับรองอนุสัญญา ILO ฉบับที่ 87 ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว ฉบับที่ 98 สิทธิในการรวมตัวและการเจรจาต่อรอง และฉบับที่ 189 ว่าด้วยงานที่มีคุณค่าสำหรับลูกจ้างทำงานบ้าน
3. ขอให้รัฐบาลไทยกำหนดให้พนักงานบริการ ผู้รับใช้ในบ้าน แรงงานนอกระบบ แรงงานในภาคเกษตรที่ไม่มีการจ้างงานกันตลอดทั้งปี เป็นอาชีพที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานทุกฉบับ
4. ขอให้รัฐบาลไทยแก้ไขพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 ให้แรงงานข้ามชาติทำงานได้ทุกอาชีพตามความสามารถของตน และให้แรงงานข้ามชาติสามารถบอกเลิกสัญญาจ้างงานได้ตามระยะเวลา

ที่กฎหมายคุ้มครองแรงงานกำหนด โดยไม่ต้องให้นายจ้างเดิมมาแจ้งออก และขยายระยะเวลาในการหา นายจ้างใหม่เป็นเวลา 30 วัน รวมถึงขยายอายุของแรงงานข้ามชาติให้สามารถทำงานได้ถึงอายุ 60 ปี

5. ขอให้รัฐบาลไทยเร่งออกกฎกระทรวงที่กำหนดให้แรงงานทุกคน ทุกอาชีพเข้าสู่ระบบประกันสังคมและ กองทุนเงินทดแทนอย่างเท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ และแก้ไขกฎหมายประกันสังคม ในกองทุนชราภาพ ให้ ผู้ประกันตนมีสิทธิเลือกที่จะรับเป็นบำเหน็จชราภาพ หรือ บำนาญชราภาพได้ โดยไม่กำหนดอายุของ ผู้ประกันตน
6. ขอให้รัฐบาลไทยกำหนดให้แรงงานข้ามชาติสามารถเข้าถึงสิทธิการพัฒนาฝีมือแรงงานของกรมพัฒนาฝีมือ แรงงาน โดยมีสิทธิได้รับประกาศนียบัตร และนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอต่อรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

1. ขอให้หยุดแรงงานสาธารณะรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ประจำประเทศไทย เข้ามาดูแลแรงงานเมียนมาร์ที่ ทำงานในประเทศไทยและรับเรื่องร้องทุกข์จากแรงงาน โดยไม่เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ และไม่คำนึงถึง สถานะการเข้าเมืองของแรงงาน
2. ขอให้รัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ดูแลให้แรงงานที่กลับไปยังประเทศสาธารณรัฐแห่ง สหภาพเมียนมาร์ได้เข้าถึงสิทธิในด้านต่างๆ เช่น ทางทะเบียนราษฎร การศึกษา สุขภาพอาชีวอนามัย และ สิทธิพลเมือง

ข้อเสนอต่อรัฐบาลประเทศไทย และรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

1. ขอให้รัฐบาลประเทศไทยและรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ปฏิบัติตามอนุสัญญา ILO ฉบับที่ 181 ว่าด้วยบริษัทจัดหางานเอกชน ตามมาตรา 7 บริษัทนายหน้าต้องไม่คิดค่าบริการใดๆ จากคนงานไม่ว่า จะทางตรงหรือทางอ้อม

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการ โดยเร่งด่วน

ขอแสดงความนับถือ

เครือข่ายแรงงานภาคเหนือ

มูลนิธิเพื่อสุขภาพและการเรียนรู้ของแรงงานกลุ่มชาติพันธุ์

มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา

มูลนิธิส่งเสริมโอกาสผู้หญิง (EMPOWER)

มูลนิธิ MPLUS

เครือข่ายปฏิบัติการผู้หญิงไทใหญ่ (SWAN)

กลุ่มพลังเยาวชนไทใหญ่ (SYP)

สหพันธ์คนงานข้ามชาติ

กลุ่มแรงงานสามัคคี

สมาคมส่งเสริมสิทธิแรงงาน

สหภาพแรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและตัดเย็บเสื้อผ้าสัมพันธ์

สหภาพแรงงานอัญมณีและเครื่องประดับสัมพันธ์

ละครชุมชน “ก๊อบไฟ”

เครือข่ายการย้ายถิ่นในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

กลุ่มแรงงานนอกระบบสินค้าแพง

มูลนิธิการศึกษาประกายแสง